

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 7 december 2006 *

I mål C-13/06,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 9 januari 2006,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av D. Triantafyllou, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Grekland, företrädd av P. Mylonopoulos och K. Boskovits, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: grekiska.

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av J.N. Cunha Rodrigues, tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen samt domarna K. Schiemann (referent) och E. Levits,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 B a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) (nedan kallat sjätte direktivet), genom att ta ut mervärdesskatt på vägassistanstjänster i samband med motorhaveri.

2 I artikel 13 B a i sjätte direktivet föreskrivs följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, däribland närstående tjänster som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.”

3 I artikel 15.42 i den grekiska lagen med nr 2166/1993 (FEK A' 137/24.8.1993) föreskrivs följande:

”... fysiska och juridiska personer som tillhandahåller vägassistanstjänster skall betala mervärdesskatt på belopp som de erhållit i form av avgifter eller engångsbelopp som vederlag för vägassistans eller andra enskilda tjänster i samband härmed.”

4 Kommissionen konstaterade att vägassistanstjänster i samband med fordonshaverier eller olyckor, vilka ELPA (Grekiska automobilklubben) tillhandahåller sina medlemmar mot betalning av en fast årlig avgift, i enlighet med artikel 15.42

medförde att mervärdesskatt togs ut på denna avgift. Den bedömde att sådana transaktioner skulle undantas från skatteplikt i enlighet med artikel 13 B a i sjätte direktivet och riktade därför den 7 juli 2004 en formell underrättelse till Republiken Grekland.

- 5 Kommissionen nöjde sig inte med det svar som den erhöll från denna medlemsstat, och riktade därför den 22 december 2004 ett motiverat yttrande till Republiken Grekland och uppmanade den att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det påstådda fördragsbrottet upphörde.

- 6 Den grekiska regeringen bestred det påstådda fördragsbrottet i sitt svar av den 23 februari 2005 på det motiverade yttrandet. Den gjorde bland annat gällande att de aktuella vägassistanstjänsterna inte utgör försäkringstransaktioner i den mening som avses i artikel 13 B a i sjätte direktivet, eftersom de varken tillhandahålls av en försäkringsgivare, en försäkringsmäklare eller en försäkringsagent.

- 7 I sin ansökan har kommissionen gjort gällande att vägassistanstjänster som ett specialiserat organ tillhandahåller sina medlemmar i samband med fordonshaverier kan omfattas av begreppet försäkring, i den mån som den risk som täcks avser en osäker händelse, som består i att ett fordon har blivit stående på en obestämd plats till följd av ett haveri som inträffat under den period som täcks av den aktuella avgiften.

- 8 Den grekiska regeringen har i sitt svaromål inte bestritt det fördragsbrott som talan avser. Den har endast gjort gällande att ekonomi- och finansministeriet avser att upphäva artikel 15.42 i lag nr 2166/1993. Enligt den grekiska regeringen har det nu

aktuella förfarandet förlorat sitt föremål, eftersom den vid upprepade tillfällen har visat sin avsikt att ändra den aktuella lagen. Den anser därför att kommissionen bör återkalla sin talan.

- 9 Domstolen erinrar inledningsvis om att det följer av fast rättspraxis att undantagen från skatteplikt i artikel 13 i sjätte direktivet utgör självständiga gemenskapsrättsliga begrepp som syftar till att förhindra att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna om mervärdesskatt på olika sätt (se bland annat dom av den 25 februari 1999 i mål C-349/96, CPP, REG 1999, s. I-973, punkt 15, och av den 20 november 2003 i mål C-8/01, Taksatorringen, REG 2003, s. I-13711, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 10 Begreppet försäkringstransaktioner, som används i artikel 13 B a i sjätte direktivet, definieras inte i detta direktiv. Domstolen har emellertid vid upprepade tillfällen slagit fast att det allmänt anses att en försäkringstransaktion kännetecknas av att en försäkringsgivare åtar sig att, mot förskottsbetalning av en premie, tillhandahålla försäkringstagaren den prestation som parterna kom överens om när avtalet ingicks för det fall försäkringsrisken skulle förverkligas (se bland annat domen i det ovannämnda målet Taksatorringen, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 11 Vidare har domstolen likaledes preciserat att det inte är nödvändigt att den prestation som försäkringsgivaren har åtagit sig att tillhandahålla vid försäkringsfall består i att en summa pengar utbetalas. Denna prestation kan således även utgöras av sådan räddningsservice, i form av antingen kontanta medel eller serviceförmåner, som anges i bilagan till rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 146), i dess lydelse enligt rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 (EGT L 339, s. 21; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 93) (nedan kallat direktiv 73/239). Domstolen har i detta avseende särskilt uttalat att det inte finns något skäl att medge en annan tolkning av

begreppet försäkring beroende på om det förekommer i direktiv 73/239 eller i sjätte direktivet (domen i det ovannämnda målet CPP, punkt 18).

12 I detta sammanhang skall det särskilt framhållas att enligt artikel 1.1 i direktiv 73/239, omfattar begreppet direkt försäkringsverksamhet tillhandahållande av räddningsservice enligt artikel 1.2. Den sistnämnda verksamheten, som avser assistans för personer som råkar i svårigheter under resa, när de befinner sig utanför hemorten eller på annan plats än sin fasta bostad, skall bestå i att mot förskottsbetald premie tillhandahålla försäkringstagaren omedelbar hjälp i enlighet med det avtal som täcker de svårigheter som försäkringstagaren utsätts för på grund av en oförutsedd händelse. En sådan hjälp kan bland annat bestå av serviceförmåner som i förekommande fall kan tillhandahållas med hjälp av försäkringsgivarens egen personal och utrustning. Såsom det framgår av artikel 2.3 i samma direktiv kan en sådan hjälp, i händelse av haverier eller olyckor med ett vägfordon, bland annat ske genom reparation på platsen eller bärgning av fordonet till ett ställe där reparation kan utföras.

13 Vad gäller slutligen den omständigheten att ELPA inte är en försäkringsgivare erinrar domstolen om, samtidigt som den framhåller att undantagen i artikel 13 i sjätte direktivet skall tolkas restriktivt, att den tidigare har slagit fast att uttrycket försäkringstransaktioner i artikel 13 B a i direktivet i princip är tillräckligt omfattande för att innefatta försäkringsskydd som ges av en skattskyldig som inte själv är försäkringsgivare, men som inom ramen för en kollektiv försäkring ger sina kunder ett sådant försäkringsskydd genom att använda prestationerna från en försäkringsgivare som övertar försäkringsrisken (domen i det ovannämnda målet CPP, punkt 22).

- 14 Av ovanstående överväganden följer, såsom kommissionen med rätta har anfört, att prestationer i form av vägassistans som ett organ som ELPA åtar sig att tillhandahålla sina medlemmar mot att dessa erlägger en fast årlig avgift, för det fall den risk för haveri eller olycka som organet har övertagit skulle förverkligas, omfattas av begreppet försäkringstransaktioner i artikel 13 B a i sjätte direktivet. De skall därför undantas från skatteplikt.
- 15 Domstolen fastställer därför att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 B a i sjätte direktivet genom att ta ut mervärdesskatt på vägassistanstjänster i samband med haveri.

Rättegångskostnader

- 16 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Grekland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Grekland har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 B a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-**

skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, genom att ta ut mervärdesskatt på vägassistanstjänster i samband med haveri.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter